

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΜΠΑΛΕΤΟ ΣΤΟ ΜΕΓΑΡΟ

ADOLPHE ADAM

ΖΙΖΕΛΑ

ΕΘΝΙΚΟ ΜΠΑΛΕΤΟ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΣΥΜΠΑΡΑΓΩΓΗ

Υπό την εποπτεία του Υπουργείου Πολιτισμού

χορηγοί επικοινωνιώς

14-17
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ '09

ADOLPHE ADAM

ZIEA

ΕΘΝΙΚΟ ΜΠΑΛΕΤΟ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

PHOTO: PATRICK K. BALDWIN

- ΔΙΔΝΟΜΕ 6
- ΣΥΝΟΨΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ 7
- Η ΖΙΖΕΛ, ΈΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΡΟΜΑΝΤΙΚΟΥ ΜΠΑΛΕΤΟΥ 8
- Η ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ MARY SKEAPING ΓΙΑ ΤΗ ΖΙΖΕΛ 10
- Η ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ DAME BERYL GREY ΓΙΑ ΤΗ ΖΙΖΕΛ 11
- ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΩΝ 12

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΔΝΟΜΗ

ΔΙΔΣΚΕΥΗ ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑΣ

Mary Skeaping

ΜΟΥΣΙΚΗ

Adolphe Adam

ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ

Jean Coralli & Jules Perrot,
αναθεωρημένη από το Marius Petipa

ΚΙΔΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Dame Beryl Grey, DBE

ΣΚΠΝΙΚΑ - ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ

David Walker

ΕΠΙΔΙΩΣΧΕΔΙΩΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ

David Mohr

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Gavin Sutherland

ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης

Α' ΠΡΑΞΗ

ΖΙΣΕΛ

Erina Takahashi (14 & 16.10.09)

Daria Klimentová (15 & 17.10.09)

ΑΛΜΠΡΕΧΤ, ΔΟΥΚΑΣ ΤΗΣ ΣΙΛΕΣΙΑΣ

Dmitri Gruzdyev (14 & 16.10.09)

Esteban Berlanga (15 & 17.10.09)

Οι Χορευτές του Εθνικού Μπαλέτου της Αγγλίας
ερμηνεύουν τους παρακάτω ρόλους:

- ΓΟΥΙΛΦΡΙΝ, ο ακολουθός του
- ΙΛΑΡΙΩΝ
- ΜΠΕΡΤΑ, η μπερά της ΖΙΣΕΛ
- PAS DE DEUX των Χωρίκων
- πρίγκιπας της ΚΟΥΡΛΑΝΔΟΣ
- ΑΚΟΛΟΥΘΟΣ του
- ΜΠΑΤΘΙΛΔΗ, ΜΝΗΣΕΠ ΤΟΥ ΑΛΜΠΡΕΧΤ
- ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΖΙΣΕΛ
- ΛΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΙ
- ΛΑΛΙΚΟΙ

Β' ΠΡΑΞΗ

ΜΥΡΤΑ, ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΓΟΥΙΑΙ

Jenna Lee (14 & 16.10.09)

Elena Glurdjidze (15 & 17.10.09)

Οι Χορευτές του Εθνικού Μπαλέτου της Αγγλίας
ερμηνεύουν τους παρακάτω ρόλους:

- ΖΟΥΛΜΑ
- MOIND
- ΓΟΥΙΛΙ
- ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΚΥΝΠΙΟΥ

ΣΥΝΟΨΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Α' ΠΡΑΞΗ

Μια όμορφη κοιλάδα στη Γερμανία, με τους αμπελώνες να διακρίνονται μακριά στους λόφους.

Είναι η εποχή του τρύγου και οι χωρικοί συγκεντρώνονται καθημερινά ο ένας στην αγροικία του άλλου, δοκιμάζοντας το νέο κρασί. Σήμερα, γιορτάζουν στην καλύβα της Ζιζέλ.

Η Ζιζέλ, μια όμορφη και αθώα χωριστοπούλα, έχει ερωτευτεί τον Άλμπρεχτ. Δούκα της Σιλεσίας, ο οποίος μεταμορφωμένος σε χωρικό, ερωτοτροπεί μαζί της. Ο Ιλαρίων, δασοφύλακας ερωτευμένος με τη Ζιζέλ, υποπτεύεται την αληθινή ταυτότητα του αντιζήλου του και σύντομα επιβεβαιώνει την υποψία του. Οι αμπελουργοί επιστρέφουν από τα κτήματα στη γιορτή του τρύγου και χορεύουν μαζί με τη Ζιζέλ και τον Άλμπρεχτ. Η Μπέρτα, η μητέρα της Ζιζέλ, ανπυκεί με το πάθος της Ζιζέλ για το χορό, καθώς με την εύθραυστη υγεία της κόρης της φοβάται μήπως πεθάνει και μεταμορφωθεί σε Γουίλι, δηλαδή στο πνεύμα των παρθένων που αγαπούσαν το χορό και οδηγήθηκαν στο θάνατο, όταν προδόθηκε η αγάπη τους. Η Ζιζέλ, ωστόσο, δεν δίνει σημασία στη συμβουλή της μητέρας της και συνεχίζει να χορεύει με τις φίλες της, μέχρι που στέφεται βασίλισσα του κρασιού.

Ο πρόγκιπας της Κουρλάνδης και η ακολουθία του κυνηγιού σταματά στην καλύβα της Ζιζέλ να δοκιμάσει το κρασί. Μαζί του βρίσκεται και η κόρη του Μπατθίλδη, που είναι μνηστευμένη με τον Άλμπρεχτ. Ο Ιλαρίων επωφελείται της ευκαιρίας και αποκαλύπτει την αλήθεια για τον Άλμπρεχτ.

Η Ζιζέλ πλήττεται ανεπανόρθωτα, χάνει τα λογικά της και πεθαίνει.

Β' ΠΡΑΞΗ

Η σκηνή στο δάσος κοντά σε μια λίμνη. Κάτω από τα δέντρα, ο τάφος της Ζιζέλ.

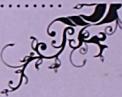
Εδώ είναι το υπερφυσικό βασίλειο των Γουίλι, που χορεύουν υπό το σεληνόφως με τα νυφικά τους φορέματα και εκδικούνται τον άδικο χαμό τους, παρασύροντας νεαρούς άντρες στο χορό μέχρι να πέσουν νεκροί από εξάντληση. Ο Ιλαρίων και ο Άλμπρεχτ έρχονται χωριστά να προσκυνήσουν τον τάφο της Ζιζέλ, θρηνώντας το τραγικό τέλος της αθώας χωριστοπούλας.

Το πνεύμα των παρθένων περικυκλώνει τον Ιλαρίωνα και η Μύρτα, η βασίλισσα των Γουίλι τον καταδικάζει σε ένα χορό μέχρι θανάτου. Ο Άλμπρεχτ αντιμετωπίζει την ίδια με τη Ζιζέλ μοίρα. Όμως θα εμφανιστεί εκείνη που πάντα τον αγαπά και τον προστατεύει, και θα τον βοηθήσει να αντέξει το χορό, μέχρι να χαράξει η αυγή, οπότε η βασίλισσα Μύρτα χάνει τη δύναμη της και τα πνεύματα των παρθένων επιστρέφουν στους τάφους τους.

Μετά τον ύστατο αποχαιρετισμό ο Άλμπρεχτ και η Ζιζέλ χωρίζουν για πάντα. Η Ζιζέλ επιστρέφει στον τάφο της, ενώ ο Άλμπρεχτ έχει σωθεί, μόνος πια.

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

Η ΖΙΖΕΛ, ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΡΟΜΑΝΤΙΚΟΥ ΜΠΑΛΕΤΟΥ, ΣΗΜΕΙΟ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΣΤΗ ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

Tι είναι αυτό που κάνει ένα μπαλέτο του 1841 - περισσότερο από ενάμισι αιώνα μετά τη δημιουργία του - να παραμένει τόσο ελκυστικό, συνεχίζοντας να εμπνέει χορευτές, χορογράφους και κοινό;

Η ιστορία της Ζιζέλ (*Giselle*), της νεαρής χωριατοπούλας που κάνει από έρωτα τη λογική της και που ακόμη και μετά το θάνατο της επιστρέφει ως οπτασία, για να προστατεύσει αυτόν που αγαπά, θα συγκινεί πάντα. Ίσως επειδή, το πρόπλασμα για να ανθίσει το αριστούργημα του ρομαντικού μπαλέτου διέθετε ποιητική δύναμη.

Ένα ποίημα άλλωστε του Heinrich Heine (Χάινριχ Χάινε) έδωσε την έμπνευση στον νεαρό τότε Théophile Gautier (Θεόφιλο Γκοτιέ) να γράψει το λιμπρέτο του μπαλέτου μαζί με τον Jules - Henri Vernoy de Saint - Georges (Βερνουά ντε Σεν - Ζορζ).

Η ιστορία, βασισμένη σε μεσαιωνικό γερμανικό μύθο, διηγείται πώς οι κοπέλες που πέθαιναν τη μέρα πριν από το γάμο τους μεταμορφώνονταν σε Γουίλι (ξωτικά - νεράιδες), έβγαιναν από τους τάφους τους μετά τα μεσάνυχτα, μαζεύονταν γύρω από λίμνες και χορεύοντας με τα άσπρα τους νυφικά παρέσυραν τους περαστικούς άντρες για εκδίκηση στη λίμνη, ύστερα από εξαντλητικό χορό.

Βρισκόμαστε στις αρχές του 19ου αιώνα, μιας εποχής που σε όλους τους καλλιτεχνικούς χώρους ευνοεί το ρομαντικό ιδεώδες με την επιστροφή στη φύση, ή το μεταφυσικό και ονειρικό στοιχείο ως υπέρβαση του πραγματικού. Προς επίρρωσην των απόψεων του μεγάλου μεταρρυθμιστή του μπαλέτου του 18ου αιώνα, Jean Georges Noverre (Ζαν Ζορζ Νοβέρ) (1727-1810) που ήθελε το χορό αυτόνομη θεατρική τέχνη, με τους δικούς της κανόνες, σε ανοιχτή επικοινωνία με τη λογοτεχνία και το θέατρο, η Ζιζέλ συνοψίζει ποιητική διάσταση και εξαιρετικές ερμηνείες.

Το ομώνυμο μπαλέτο, σε χορογραφία των Jean Coralli (Ζαν Κοραλί) (1779-1854) και Jules Perrot (Ζιλ Περό) (1810-1892), μουσική Adolphe Adam ('Αντολφ Άνταμ) (1803-1856) με εμβληματικούς πρωταγωνιστές την ιταλίδα πρίμα μπαλαρίνα Carlotta Grisi (Καρλότα Γκρίζι) και το γάλλο Lucien Petipa (Λισιέν Πετιπά), γνώρισε ενθουσιώδη υποδοχή από το κοινό και τον τύπο, ήδη από το πρώτο του ανέβασμα το 1841 στην Όπερα του Παρισιού.

Ο ρόλος της Ζιζέλ, της εύθραυστης και όμορφης χωριατοπούλας που βρίσκεται πάνω στο άνθος της πλικίας της, χορογραφήθηκε ειδικά για τη μόλις εικοσατριήν Grisi τότε, η οποία κατάφερε

να ενσάρκωσει μοναδικά την ιδέα των Coralli και Perrot. Ο Gautier την αποθέωσε στην κριτική του για τον τρόπο που μπόρεσε να ερμηνεύσει έναν τόσο αντιφατικό ρόλο, που απαιτεί συνδυασμό λυρικής έκφρασης, ταμπεραμέντου και άψογης τεχνικής. «Η Carlotta Grisi είναι αέρινη και αγνή σαν την Talioni (Ταλιόνι), ζωηρή και ακριβής σαν την Elssler (Ελσλερ). Έκανε μαζί με τον Petipa, τη δεύτερη πράξη, πραγματικό ποίημα, χορογραφήκη ελεγεία γεμάτη τρυφερότητα και γοητεία. Και οι θεατές που πίστευαν ότι δεν θα δουν άλλο από ronds de jampe και pointes, βρέθηκαν με δάκρυα στα μάτια - κάτι που δεν συμβαίνει συχνά στο μπαλέτο». (Gautier, *Les Beautés de l' Opéra - 1844*). Η σκηνή της τρέλας της Ζιζέλ στην Α' Πράξη ανήκει στα πιο δύσκολα κομμάτια από πλευράς δραματικής έκφρασης, στο ρεπερτόριο του κλασικού χορού. Η Β' Πράξη στη συνέχεια, μεστή από ρομαντικούς συμβολισμούς, αποτυπώνει μια φανταστική πραγματικότητα. Γύρω από το pas de deux με τον Άλμπρεχτ, χτίζεται μια εκφραστική γραμμή με ρυθμούς και κινήσεις που αποθεώνουν την ομορφιά και τη δύναμη του έρωτα, η οποία ξεπερνά το θάνατο. Πέντε χρόνια μετά τη Συλφίδα με την Talioni, έρχεται η Ζιζέλ με την Grisi, ως απόλυτη ενσάρκωση του ρομαντικού μπαλέτου.

H-Carlotta Grisi, ωστόσο, εγκαταλείπει το Παρίσι το 1849, ενώ το έργο συνεχίζει να παίζεται στην Όπερα ως το 1868 χωρίς να υπάρχει ερμηνεία ισοδύναμη της πρώτης. Η Ζιζέλ θα είχε ξεχαστεί αν ο Marius Petipa δεν αποφάσιζε να την προγραμματίζει κανονικά όσο καιρό διετέλεσε *maître de ballet* στην Αγ. Πετρούπολη (1847-1904), ενσωματώνοντας ταυτόχρονα όλες τις εξελίξεις της τεχνικής του μπαλέτου στη χορογραφία (ανέβασε λόγου χάρη το 1884 σε pointe το *corps de ballet* στη Β' Πράξη). Νέα ώθηση και διεθνή ακτινοβολία δίνει στη Ζιζέλ ο Diaghilev (Ντιάγκιλεφ) με τα Ρωσικά Μπαλέτα και τους Tamara Karsavina (Ταμάρα Καρσάβινα) και Vaslav Nizinski (Βασλάβ Νιζίνσκι) στους πρωταγωνιστικούς ρόλους, με βάση την εκδοχή του Petipa.

«Δεν γνωρίζω άλλο μπαλέτο, όπου ο χορός να δίνει τόσο άψογα την ψευδαίσθηση της δραματικής αφήγησης... Ο χορός εδώ δεν είναι άσκηση ακροβατικής δεξιοτεχνίας, είναι εκφραστικός» έγραφε ο Σερζ Λιφάρ το 1942.

Για να συνεχίσει σε σχέση με την *arabesque*, τη χαρακτηριστική φιγούρα στη Ζιζέλ, «Η *arabesque* είναι σύμβολο του άυλου για τη γλώσσα του μπαλέτου (από φυσική άποψη είναι η *position* με τη μικρότερη στήριξη στο έδαφος): Η Ζιζέλ μοιάζει αερικό, απαλλαγμένη από τους νόμους της βαρύτητας καθώς αιωρείται στα χέρια του παρτενέρ της [...] ξεκινώντας από *arabesque* πάνω σε *pointe*. Αυτή είναι ωστόσο και η εμβληματική κίνηση των Γουίλι, συμβολίζοντας τις πτήσεις τους».

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΖΙΖΕΛ ΚΑΙ ΤΟ ENB

Σήμερα, 168 χρόνια μετά τη δημιουργία της η Ζιζέλ διατηρεί αναλλοίωτη τη γοντεία της, καθώς αντιπροσωπεύει ένα μύθο - για το μπαλετικό σύμπαν - ισοδύναμο μιας κωμωδίας του Μολιέρου, ενός σεξιπιρικού αριστουργήματος ή μιας συμφωνίας του Μπετόβεν. Βρίσκεται στο ρεπερτόριο όλων των μεγάλων ομάδων και παίζεται περισσότερο από όλα. Στοίχημα ταυτόχρονα στη ζωή μιας μπαλαρίνας για τη διαφοροποίηση που απαιτείται μεταξύ Α' και Β' Πράξης - από την αφέλεια και την αθωότητα, στην ευθραυστότητα και τον λυρισμό - όσο και για το συνδυασμό δραματικής ερμηνείας και τεχνικής τελειότητας.

Το Εθνικό Μπαλέτο της Αγγλίας (ENB), το δεύτερο μεγαλύτερο εθνικό συγκρότημα της Βρετανίας μετά το Royal Ballet (Βασιλικό Μπαλέτο του Λονδίνου), είχε πάντα ως έμβλημα να παρουσιάζει «δημοφιλή μπαλέτα για το μεγάλο κοινό, με υψηλό, όμως, επίπεδο τεχνικής». Με περισσότερο από μισό αιώνα στην πολυκύμαντη ζωή του το ENB, δημιούργημα διάσημων χορευτών όπως η Alicia Markova (Αλίσα Μάρκοβα) και ο Anton Dolin (Άντον Ντόλιν), μετονομάστηκε τη δεκαετία του 1980 από London Festival Ballet σε English National Ballet. Με την πεποίθηση ότι δημοφιλία και τέχνη δεν αντιστρατεύονται υποχρεωτικά η μια την άλλη, έχει στο ενεργητικό του παραγωγές με διάσημα έργα του κλασικού ρεπερτορίου όπως τον *Karussell*, την *Coppélia* ή τη Ζιζέλ για παράδειγμα,

που έφεραν κοντά στο μεγάλο κοινό την τέχνη του κλασικού χορού.

Η Mary Skeaping έχει συνδέσει την καριέρα της με τη Ζιζέλ έχοντας ανεβάσει έξι διαφορετικές εκδοχές στη διάρκεια της ζωής της, ενώ πίστευε ότι κάθε μια τους, την οδηγούσε όλο και πιο κοντά στην καρδιά του ρομαντικού μπαλέτου. Σκοπός της, ωστόσο, δεν ήταν η ακριβής ανασύσταση του πρωτότυπου, αφού το πέρασμα του χρόνου διαφοροποιεί ούτως ή άλλως ένα έργο. Η δική της Ζιζέλ στιλιστικά ανακαλεί έντονα στοιχεία του παρελθόντος. Τέτοια είναι για παράδειγμα η απόδοση σκονών παντομίμας που διαθέτουν λεπτομερή ανάπτυξη και που θα μπορούσε κάποιος να θεωρήσει και λίγο «παλιομοδίτικη». Είναι αλήθεια ότι τον καιρό που η Ζιζέλ γνώρισε το πρώτο της ανέβασμα (1841), η παντομίμα έπαιζε ένα ρόλο πολύ πιο σημαντικό στη χορογραφία του μπαλέτου απ' ό,τι σήμερα, που είναι μάλλον δυσνόητη για το σύγχρονο θεατή. Τέτοια είναι λόγου χάρη τη συνομιλία Ιλαρίωνα και Ζιζέλ, όταν ο πρώτος προσπάθει να της αποκαλύψει την αληθινή ταυτότητα του Άλμπρεχτ.

Εντέλει η Ζιζέλ του ENB μοιάζει με απότιση φόρου τιμής σε μια πολύτιμη κληρονομιά, καμωμένη με ιδιαίτερη φροντίδα και αγάπη.

Κλημεντίνη Βουνελάκη

Η εκδοχή της Mary Skeaping Για τη ΖΙΖΕΛ

Oι παραγωγές της Mary Skeaping για τη Ζιζέλ έτυχαν ευρείας επιδοκιμασίας.

Από το 1953 με την πρώτη της παραγωγή για το Βασιλικό Μπαλέτο της Σουηδίας ως την τελευταία το 1977, μόνιμο μέλημά της ήταν να κάνει το ρομαντικό μπαλέτο των μέσων του 19ου αιώνα, ενδιαφέρον για το σύγχρονο θεατή.

H Skeaping μυάθικε για πρώτη φορά στη Ζιζέλ το 1925 ως μέλος της Ομάδας της Anna Pavlova. Τον καιρό που καταγινόταν με την παράσταση της Pavlova, είχε ενοχληθεί από τη μουσική. Συνθίζόταν την εποχή εκείνη, κάθε *maitre de ballet* ή χορογράφος που ανέβαζε τη δική του εκδοχή για τη Ζιζέλ, να προσθέτει μια προσωπική πινελιά στη χορογραφία, με τις ανάλογες φυσικά μουσικές παρεμβολές στην πρωτότυπη παρτιτούρα.

Με μουσική παιδεία η ίδια, μπόρεσε να διακρίνει ότι η ενορχήστρωση ήταν πολύ μπανάλ για να είναι έργο του Adolphe Adam. Και όταν της δόθηκε η ευκαιρία να πραγματοποίησε τη δική της παραγωγή, αναζήτησε στην Όπερα του Παρισιού την πρωτότυπη παρτιτούρα, η οποία διέθετε, όπως είχε υποψιαστεί, τέλεια ενορχήστρωση. Συνέλεξε επίσης, όσο ήταν δυνατό περισσότερες πληροφορίες, για την αυθεντική παραγωγή με την τεράστια βοήθεια και υποστήριξη της Tamara Karsavina, που είχε ερμηνεύσει τον ομώνυμο ρόλο στη Ρωσία, στην εκδοχή του Fokin για τα Ρωσικά Μπαλέτα. Η Karsavina δίδαξε στη Skeaping διάφορες σκηνές,

συμπεριλαμβανόμενης της σκηνής της Μπέρτα με την παντομίμα, η οποία εξηγεί την απειλή που αντιπροσώπευαν οι Γουίλι - μία πτυχή που συνήθιζαν να παραλείπουν οι δυτικές εκδοχές του έργου.

Για τη Skeaping είχε εξαιρετική σημασία η λογική εξέλιξη της υπόθεσης στην Α' Πράξη και δεν μπορούσε ποτέ να εξηγήσει τη βασιλική επίσκεψη στο καλύβι της Ζιζέλ. Στο ανέβασμα της παράστασης για το Μπαλέτο της Φρανκφούρτης το 1968, ο σκηνογράφος Hein Heckroth της μίλησε για τη συνήθεια των γερμανών χωρικών να δοκιμάζουν το νέο κρασί σε διαφορετικές αγροικίες κάθε μέρα, κάτι που η ίδια ενσωμάτωσε από την πλευρά ως στοιχείο στην πλοκή. H Skeaping χρησιμοποίησε το μεγαλύτερο μέρος της μουσικής του Adam, χωρίς απόκλιση από την πρωτότυπη παρτιτούρα. Στην Α' Πράξη κράτησε τη σουίτα χορών που συνέθεσε ο Johann Friedrich Burgmüller, γνωστή σαν *pas de deux* των χωρικών, την οποία εισήγαγε ο Jean Coralli το 1841 ειδικά για τη χορεύτρια Nathalie Fitzjames. Την συνέπτυξε ωστόσο, αφήνοντας μόνο ένα σόλο για κάθε μέλος του ζευγαριού, αποκαθιστώντας ταυτόχρονα το εκπληκτικό *manège* του ανδρικού σόλο.

Κράτησε ακόμη στην Α' Πράξη, τη βαριασιόν της Ζιζέλ που αποδίδεται στον Ludwig Minkus, καθώς και τη βαριασιόν της Β' Πράξης, που έχει υπογράψει ο Cesare Pugni.

Γύρω από τη διαμάχη για το αν η Ζιζέλ πεθαίνει από μαράζι ή αν μπήγε στο στήθος της το σπαθί

του Άλμπρεχτ, η Skeaping βρήκε στα ίδια τα γραπτά του Gautier κάτι διφορούμενο και έτσι ακολούθησε το παράδειγμα της Pavlova: Το ξίφος το αρπάζουν από τη Ζιζέλ πριν το χρησιμοποιήσει. Η αδύναμη καρδιά της, ωστόσο, δεν μπορεί να αντέξει το σοκ από τη διπλοπροσωπία του Άλμπρεχτ και πεθαίνει. Πα τη Skeaping, η ουσία της Β' Πράξης έγκειται στη σύγκρουση υπερφυσικού και θρησκευτικού στοιχείου. Οι δικές της Γουίλι είναι αναμφίβολα όντα απάνθρωπα και σκοτεινά ενώ η μουσική τους είχε περιγραφεί αρχικά σαν «κολασμένη βακχεία». Η Μύρτα, η βασίλισσά τους είναι ψυχρή, πανούργα, και μέχρι να καμφθεί από τον έρωτα της Ζιζέλ για τον Άλμπρεχτ και από τη δύναμη του σταυρού στον τάφο της Ζιζέλ, ελέγχει τα πάντα. Το σημείο καμπής στη δράση επέρχεται από τη στιγμή που σπάει το κλαδί μυρτιάς, σύμβολο της δύναμης της Μύρτας, καθώς η Ζιζέλ έχει οδηγήσει τον Άλμπρεχτ με ασφάλεια στον σταυρό.

Η Skeaping, αντί για απόπειρες να μείνει πιστή στο παρελθόν του μπαλέτου, παραδέχτηκε ότι «ακόμη κι αν ήταν δυνατό να αναπλάσει το έργο με κάθε λεπτομέρεια όπως το πρωτότυπο του 1841, είναι αμφίβολο αν οι συμβάσεις της εποχής εκείνης, θα ήταν αποδεκτές από το σύγχρονο κοινό». Οι δικές της παραγωγές της Ζιζέλ αποδίδουν την ουσία του Ρωσισμού και το ανέβασμα του 1971 για το London Festival Ballet και σημερινό English National Ballet, μπορούν να θεωρηθούν ως οι τελικές.

H Dame BERYL GREY, ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΑΙ ΠΡΩΤΗΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΤΟΥ ENGLISH NATIONAL BALLET, ΓΙΑ ΤΗ ΖΙΖΕΛ

Xόρεψα για πρώτη φορά τη Ζιζέλ στα 16 μου χρόνια και για την πρεμιέρα στο Λονδίνο έπρεπε να χορέψω δυο φορές σε μια μέρα με τον Robert Helpmann. Είναι ένα από τα μεγάλα ρομαντικά μπαλέτα που ανέβηκε για πρώτη φορά το 1841. Η χορογραφία και η μουσική συνδυάστηκαν έτσι ώστε να δένουν μεταξύ τους, επιτρέποντας στη μουσική να απεικονίζει την ιστορία. Πιστεύω ότι ένας από τους λόγους της μεγάλης επιτυχίας αυτού του μπαλέτου είναι ότι το θέμα του είναι αιώνιο· λίγο ενδιαφέρει αν υπάρχει πρίγκιπας ή όχι· τα κορίτσια πάντα θα ερωτεύονται ακατάλληλους άνδρες που δεν θα τα παντρεύονται! Πρόκειται για ένα πολύ εκφραστικό μπαλέτο με πολύ διαφορετικές όψεις, με τους χορούς των χωρικών στην Α΄ Πράξη και τη βαθιά δραματική Β΄ Πράξη. Είναι επίσης ελκυστικό για λιγότερο εξοικειωμένους με το μπαλέτο θεατές, καθώς έχει κανονική διάρκεια και μια ιστορία που εύκολα την παρακολουθείς. Ταυτόχρονα, αποτελεί μεγάλο στοίχημα για μια μπαλαρίνα, κάτι σαν τον Άμλετ του μπαλέτου.

Έκανα ανάθεση στη Mary Skeaping αυτήν την παραγωγή, όταν ήμουν καλλιτεχνική διευθύντρια του London Festival Ballet (σήμερα English National Ballet) το 1971. Την γνώριζα από το Royal Ballet και αισθανόμουν άνετα στη δουλειά μαζί της. Επιπλέον γνώριζα πόσο είχε εργαστεί σε αναζητήσεις

για τη Ζιζέλ. Ήταν καλόγουστη πάντα και πίστευα ότι θα έβγαζε κάτι ιδιαίτερο. Η ομάδα χόρευε ως τότε την παραγωγή του Anton Dolin, που μου άρεσε, ένιωθα όμως ότι καλό θα ήταν οι χορευτές να μη δοκιμάζουν συνέχεια τα ίδια αλλά να μπορούν να ανταποκρίνονται σε κάτι καινούργιο. Και αυτή η παραγωγή προσφερόταν για την αλλαγή, κατά τη γνώμη μου.

Πρόκειται για μια παραγωγή που λειτουργεί τόσο καλά επειδή ζωντανεύει πραγματικά τους χαρακτήρες. Δεν είναι καρικατούρες στα χαρτιά, αλλά αληθινοί και αυθεντικοί χαρακτήρες που το κοινό μπορεί εύκολα να παρακολουθήσει. Σκηνικά και όμορφα κοστούμια άντεξαν στο πέρασμα του χρόνου και συμβάλλουν ουσιαστικά στην παραγωγή· είναι τόσο σημαντικό να έχεις ένα σκηνογράφο όπως ο David Walker, που πραγματικά αντιλαμβάνεται την αισθητική ενός τέτοιου μπαλέτου.

Αυτή η παραγωγή έκανε πρεμιέρα το 1971 και αποδείχτηκε ιδιαίτερα δημοφιλής. Μάλιστα από την πρώτη κιόλας βραδιά, ένας δυο κριτικοί παρατήρησαν ότι οι φωτισμοί ήταν πολύ πορτοκαλί, γεγονός που απέδωσαν στη Skeaping. Στην πραγματικότητα, επρόκειτο για απειρία των τεχνικών φωτισμού, οι οποίοι χρησιμοποιούσαν πρώτη φορά πλεκτρονικούς υπολογιστές. Αυτό σύντομα διορθώθηκε.

Όταν έμαθα πέρυσι ότι η παραγωγή θα αναβίωνε,

ευχαριστήθηκα πολύ, καθώς πιστεύω ότι είναι σημαντικό για μια ομάδα να έχει μεγάλα κλασικά στο ρεπερτόριό της. Μια κλασική χορογραφία απαιτεί από τους χορευτές να κινούνται με διαφορετικό στιλ από ό,τι μια σύγχρονη. Η Mary Skeaping επέφερε μερικές αλλαγές στα σύνολα των Γουίλι στην Β΄ Πράξη, και τα έκανε πολύ όμορφα και πιο ελκυστικά για το σημερινό θεατή.

Επέστρεψα στην ομάδα πέρυσι, για να προετοιμάσω τους χορευτές για την αναβίωση, και τους βρήκα όλους πολύ δυνατούς και ανοιχτούς ταυτόχρονα. Μου αρέσει να γνωρίζουν οι χορευτές τον χαρακτήρα που προσπαθούν να ενσαρκώσουν, επειδή έτσι καταλαβαίνουν πώς πρέπει να είναι οι κινήσεις τους. Δεν νομίζω πως έχει νόημα να διδάσκεις βήματα, που δεν είναι παρά εργαλεία έκφρασης· πιο σημαντικό είναι να διδάσκεις στο χορευτή πρώτα αυτό που οφείλει να αποδώσει και στη συνέχεια να ζωντανεύουν οι κινήσεις, διαδικασία πιο πειστική συνολικά. Είναι ένα πολύ "χορευτικό" έργο, η μουσική κινεί τους χορευτές, οι οποίοι με τη σειρά τους ταυτίζονται με το κοινό. Είναι κάτι θαυμάσιο!

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ

Το Εθνικό Μπαλέτο της Αγγλίας φιλοδοξεί να είναι ένα από τα καλύτερα περιοδεύοντα σχήματα κλασικού μπαλέτου και να παρουσιάζει κλασικό χορό σε νέους αλλά κα σε πιο δοκιμασμένους θεατές, σε εθνικό επίπεδο.

Το Σχήμα έχει ως στόχο να ανεβάσει δημοφιλές κλασικό ρεπερτόριο, συμπεριλαμβανομένου και εκείνου που είναι εξ ολοκλήρου χαρακτηριστικό του Εθνικού Μπαλέτου της Αγγλίας, και να το παρουσιάζει σε ένα όσο το δυνατόν ευρύτερο κοινό.

Τη δεκαετία του '50, η αρχική φιλοδοξία του Σχήματος ήταν να κάνει γνωστές διάσημες χορογραφίες σε πιο ευρύ γεωγραφικά κοινό με προσιτό τίμημα. Η επιδίωξη αυτή παραμένει το ίδιο ισχυρή και σήμερα, όπως και όταν εκφράστηκε από τους ιδρυτές του. Παρουσιάζοντας ένα πρωτότυπο αλλά και δημοφιλές ρεπερτόριο, τα κλασικά έργα με τρόπο νέο, ενθαρρύνοντας νέους χορογράφους να εργαστούν με τους άρτια καταρτισμένους καλλιτέχνες του, κρατώντας τις τιμές στο χαμηλότερο δυνατόν επίπεδο, πραγματοποιώντας τακτικά εθνικές και διεθνείς περιοδείες, αναπύσσοντας την ποικιλία και επεκτείνοντας την εμβέλεια της πρωτοποριακής Μονάδας Παιδεία και Κοινότητα (Education and Community Unit), και δουλεύοντας με στόχο τη δημιουργία σχέσεων με τους θεατές σε εθνικό επίπεδο, το Σχήμα επιδιώκει να διαμορφώσει ένα πλατύ, ενθουσιώδες κοινό που θα παρακολουθεί την πορεία και τη δουλειά του.

ΕΘΝΙΚΟ ΜΠΑΛΕΤΟ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Περιλαμβάνει 67 χορευτές που φθάνουν τους 120 στις επίσιες παραστάσεις στο Royal Albert Hall. Το προσωπικό αποτελείται από περίπου 60 άτομα που εργάζονται σε τομείς όπως Καλλιτεχνικό, Κοστούμια, Τεχνικό, Εκπαίδευση και Διοίκηση. Πέραν αυτού, η Ορχήστρα του Εθνικού Μπαλέτου της Αγγλίας έχει 47 βασικά μέλη, αριθμός που αυξάνεται για τις παραστάσεις που δίνονται σε μεγάλα θέατρα, σε ολόκληρη τη χώρα. Το Εθνικό Μπαλέτο της Αγγλίας έχει την έδρα του στο Τσέλσι και εκπαιδεύει μελλοντικούς χορευτές από την πλικία των 16 ετών.

ΕΘΝΙΚΟ ΜΠΑΛΕΤΟ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ: ΤΟ ΣΧΗΜΑ

ΑΝΔΑΟΧΟΙ

Η AMY, ο Δούκας του Πόρκ
KG, KCVO, ADC

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Dame Beryl Grey, DBE

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Wayne Eagling

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Craig Hassall

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος: John Talbot
Elizabeth, Lady Arnold
Stephen Ball
Carol Brigstocke
Christopher Cowdray
Roula Konzotis
Baron de Mandat Grancey
Cecilia McAnulty
Carole McPhee
Maurice Pinto
Paul Vickers

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Αγγλία (Λονδίνο)

Anu Giri

ΠΑΡΑΤΟΡΗΤΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟ ΤΟΥ

ΓΟΥΕΣΤΜΙΝΣΤΕΡ

Cllr. Angela Hooper, DL, CBE

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ**ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ**

Jane Haworth

ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΤΕΣ

Antony Dowson

Yuri Uchiumi

ΔΑΣΚΑΛΟΣ / ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΤΗΣ
Rosalyn Whitten

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ / ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΤΗΣ
Maina Gielgud

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΤΗΣ
Mark Kay

ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ ΔΑΣΚΑΛΟΙ

Stephen Beagley
Laura Connor
Michael Coleman
Alice Crawford
Μουσική
Μουσική Διεύθυνση
Gavin Sutherland

ΠΙΩΝΙΣΤΕΣ

Kevin Darvas
Chris Swithinbank

ΥΠΠΡΕΣΙΕΣ

Διεύθυνση Υπηρεσιών
Andrew Morgan

ΜΑΣΕΡ

Dominic Hickie

ΦΟΣΙΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΣ
Jackie Pelly

ΤΕΧΝΙΚΟΙ

Τεχνική Διεύθυνση
Alan Riches

ΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ ΣΚΗΝΗΣ
Anne Lincoln

Anne Kidd

ΒΟΝΕΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΚΗΝΗΣ
Kerry Lewis

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΣ
David Richardson

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΙ
Ian Comer
Sid Ellen

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΜΝΗΜΑΤΙΚΟΣ
David Baxter

ΒΟΝΕΟΣ ΜΝΗΜΑΤΙΚΟΣ
Andy Morrison

ΜΝΗΜΑΤΙΚΟΙ ΠΕΡΙΟΔΕΙΩΝ
Austen Haffenden
Marc Dussert

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΓΚΑΡΝΤΑΡΟΜΠΑΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΩΝ
Lola Stott

ΒΟΝΕΟΣ ΓΚΑΡΝΤΑΡΟΜΠΑΣ
Anna Evripidou

ΒΟΝΕΟΙ ΓΚΑΡΝΤΑΡΟΜΠΑΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΩΝ
Lucy Eyte
Gemma Spice

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
Julie Heggie
Gita Mistry

ΠΕΡΟΥΚΕΣ
Amelia Carrington-Lee

wayne eagling

Καλλιτεχνικός Διευθυντής

ΤΟΠΟΣ ΓΕΝΝΗΣΗΣ

Μόντρεαλ - Καναδάς

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Σχολή Ορχοστικών Τεχνών Patricia Ramsey, Καλιφόρνια

Βασιλική Σχολή Μπαλέτου

ΠΡΟΠΟΥΜΕΝΟΙ ΘΙΑΣΟΙ

Βασιλικό Μπαλέτο (1969 - 1991)

Εθνικό Μπαλέτο της Ολλανδίας (Καλλιτεχνικός Διευθυντής, 1991 - 2003)

ΕΘΝΙΚΟ ΜΠΑΛΕΤΟ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Έγινε μέλος το Δεκέμβριο 2005

ΣΠΟΜΑΝΙΚΕΣ ΣΠΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΚΑΡΙΕΡΑΣ ΤΟΥ

Συμπρωταγωνιστής με τη Margot Fonteyn στις *Les Sylphides* και *Hamlet and Ophelia*, συνεργασία με τον Sir Kenneth MacMillan και χορογραφία των *I Want to Break Free* for Freddie Mercury and Queen

ΑΛΛΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

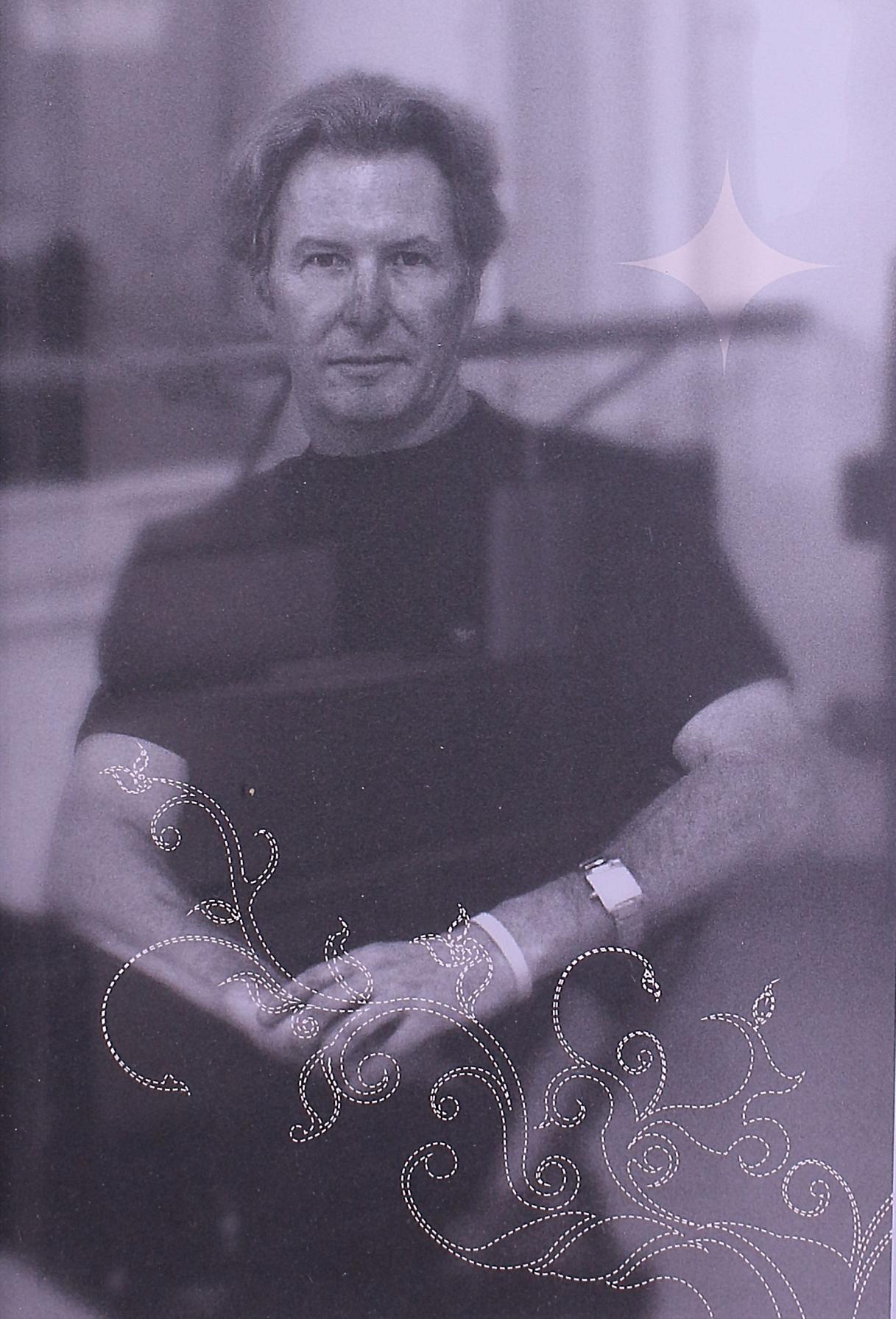
Έχει χορογραφήσει για τους: Βασιλική Σχολή Μπαλέτου, Βασιλικό Μπαλέτο, Carla Fracci, La Scalla του Μιλάνου, Εθνικό Μπαλέτο της Ολλανδίας, Μπαλέτο του Χονγκ Κονγκ, Όπερα της Ρώμης, Μπαλέτο του Κρεμλίνου (Μόσχα) και Εθνικό Μπαλέτο της Αγγλίας

ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Του αρέσει το γκολφ, οι καταδύσεις και τα παλιά αυτοκίνητα

wayne eagling

Craig Hassall

Διευθύνων Σύμβουλος

ΤΟΠΟΣ ΓΕΝΝΗΣΗΣ

Αυστραλία

ΠΡΟΠΟΥΜΕΝΟΙ ΘΙΑΣΟΙ

Sydney Theatre Company (βοηθός Διευθύνων Σύμβουλος), Ολυμπιακοί Αγώνες του Σίδνεϊ 2000 (Γενικός Διευθυντής - εικόνα, ειδικές διοργανώσεις και ολυμπιακά φεστιβάλ τεχνών), Όπερα της Αυστραλίας (Διευθυντής Marketing), Θίασος Bell Shakespeare (Γενικός Διευθυντής)

ΕΘΝΙΚΟ ΜΠΑΛΕΤΟ ΤΗΣ ΑΙΓΑΙΟΣ

Έγινε μέλος το 2005

ΣΠΟΜΑΝΙΚΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΚΑΡΙΕΡΑΣ ΤΟΥ

Όταν είδα το θίασο να ανεβάζει τη Λίμνη των Κύκνων στη σκηνή του Κρίου των Βερσαλλιών

Craig Hassall

DAVID WALKER

Σκηνικά - Κοστούμια

ΤΟΠΟΣ ΓΕΝΝΗΣΗΣ

Καλκούτα, Ινδία

(1934 - 2008)

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Κεντρική Σχολή Τεχνών (Central School of Arts and Crafts)

ΕΘΝΙΚΟ ΜΠΑΛΕΤΟ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Δημιούργησε για τα έργα Beatrix, *Les Sylphides* και σχεδίασε κοστούμια και
σκηνικά για τις παλαιότερες παραγωγές της Cinderella

ΟΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΕΣ ΤΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΥΝ

London Assurance και *Saratoga* για το Βασιλικό Θίασο Σαίξπηρ (RSC)

Undiscovered Country και *Man and Superman* για το Εθνικό Θέατρο

ΣΙΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΕΣ ΤΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΠΕΡΑ

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ

La Traviata και *Der Rosenkavalier* για την Εθνική όπερα της Αγγλίας (ENO)

Così fan tutte και *Semele* για τη Βασιλική Όπερα.

Carmen για την Όπερα Metropolitan Opera House.

ΣΙΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΕΣ ΓΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ

The Charge of the Light Brigade και *Lady Caroline Lamb*

DAVID WALKER

DAVID MOHR
Σχεδιαστής Φωτισμών

ΤΟΠΟΣ ΓΕΝΝΗΣΗΣ
Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο

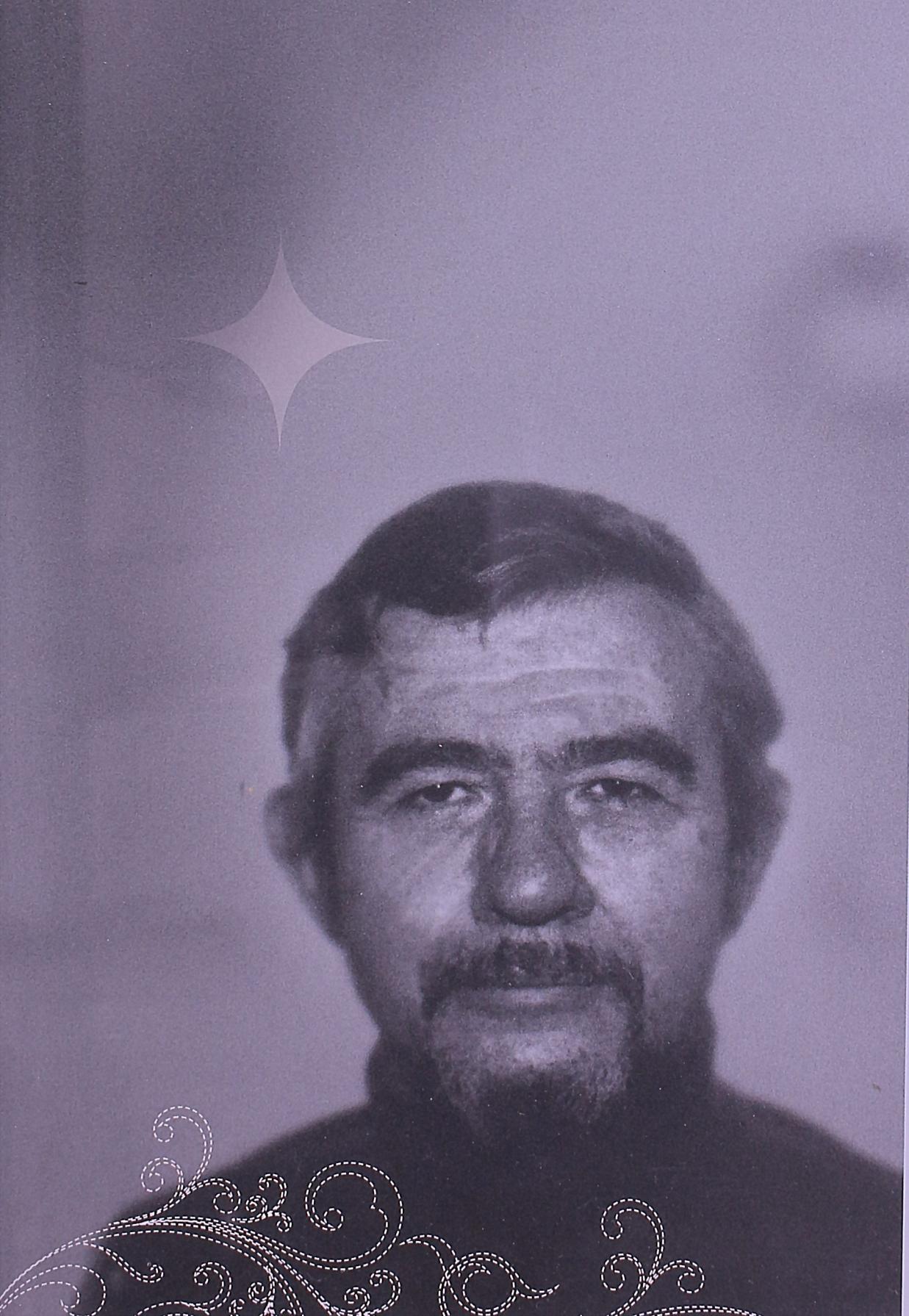
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ
Ξεκίνησε τη θεατρική του καριέρα το 1961 στο Coliseum του Λονδίνου

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ
Συνεργάστηκε με το Εθνικό Μπαλέτο της Αγγλίας (τότε, Φεστιβάλ του Λονδίνου), το 1963, ως αρχι-πλεκτρολόγος, ενώ συνεργάστηκε επίσης με τα Μπαλέτα του Χιούστον, της Στουτγάρδης, της Κούβας, το Κλασικό Μπαλέτο Μόσχας, το Θίασο του Roland Petit, το Βασιλικό Μπαλέτο της Σουηδίας, το Μπαλέτο του Λούβρου και το Βρετανικό Μπαλέτο.

ΣΧΕΔΙΑΣΣΕ ΦΩΤΙΣΜΟΥΣ ΓΙΑ
Τα έργα *Pulcinella* του Glen Tetley, *Coppelia* του Ronald Hynd, *Concerto* και *Different Drummer* του Kenneth MacMillan, *Swansong* του Christopher Bruce, *Apollo* του Balanchine, *Swan Lake* της Natalia Makarova, *Ρωμαίος Θ-Ιουλιέτα* και *Giselle*, *Onegin*, *Symphony in C*, *Etudes*, *Scheherazade* και *Three - Cornered Hat* του Ashton.

DAVID MOHR

ERINA TAKAHASHI

Πρίμα Μπαλαρίνα

ΤΟΠΟΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Kushiro, Ιαπωνία

ΣΠΙΟΥΔΕΣ

Ακαδημία Μπαλέτου Kushiro με την Kou Yano, Σχολή Εθνικού Μπαλέτου της Αγγλίας (English National Ballet School)

ΕΘΝΙΚΟ ΜΠΑΛΕΤΟ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Πρώτη συμμετοχή το 1996

Κύρια χορεύτρια 2000

Πρίμα μπαλαρίνα 2007

ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΙ ΡΟΛΟΙ

Giselle, *Juliet*, *The Chosen One*, *The Rite of Spring*

ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΠΑΛΕΤΟΥ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Giselle της Mary Skeaping

ΣΠΙΤΙΚΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΚΑΡΙΕΡΑΣ ΤΗΣ

Η δημιουργία του ρόλου της Aurora στην *Ωραία Κοιμωμένη* του Deane και της Clara στον *Καρυοθραύστη* του Christopher Hampson

ΑΛΛΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Καλύτερη πρωτοεμφανίζομενη στα βραβεία Critics' Circle 2002, της αρέσει να διαβάζει αγγλική και ιαπωνική λογοτεχνία καθώς και να κάνει γιόγκα

«... Χορεύει με την όμορφη καθαρότητα της πεταλούδας...»

The Daily Telegraph

σχετικά με την Erina Takahashi

ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΠΡΟΩΜΑ ΣΠΙΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΕΣ

Το να επισκέπτομαι πόλεις σε όλον τον κόσμο

Το να μπορώ να δείχνω το χορό μου σε θεατές σε ολόκληρο τον κόσμο

ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΑΠΕΧΘΑΝΕΤΑΙ ΣΠΙΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΕΣ

Το να είμαι μακριά από το σπίτι μου

ERINA TAKAHASHI

Daria Klimentová

Πρίμα Μπαλαρίνα

ΤΟΠΟΣ ΓΕΝΝΗΣΗΣ

Πράγα, Τσεχοσλοβακία

ΣΠΟΥΔΕΣ

Σχολή Μουσικής και Χορού (Κρατικό Ωδείο της Πράγας)

ΠΡΟΠΟΥΜΕΝΑ ΣΧΗΜΑΤΑ

Μπαλέτο του Εθνικού Θεάτρου της Πράγας, Μπαλέτο του Cape, Νότιος Αφρική,
Μπαλέτο της Σκοτίας

ΕΘΝΙΚΟ ΜΠΑΛΕΤΟ της ΑΓΓΛΙΑΣ

Πρώτη συμμετοχή το 1996

ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΙ ΡΟΛΟΙ

Κύρια χορεύτρια στο *Double Concerto*, πρωταγωνιστικός ρόλος στη *Sphinx*,
Odile στη Λίμνη των Κύκνων, Marguerite στην *Kuria με τις Καμέλιες*, Iouliéta

ΣΠΟΥΔΑΙΚΕΣ ΣΠΙΓΜΕΣ της ΚΑΡΙΕΡΑΣ της

Η δημιουργία της *Camille* για τη σκηνή αλλά και τον κινηματογράφο, η δημιουργία του πρωταγωνιστικού ρόλου στο *Double Concerto* και τη *The Snow Queen*

ΑΛΛΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Απέσπασε το Βραβείο του Ιδρύματος Χορού του Παρισιού στο *Prix de Lausanne*, πρώτο βραβείο στο Τόκιο (1989)

Διεθνής Διαγωνισμός Μπαλέτου, Πρετόρια (1991)

ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

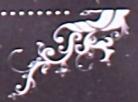
Έχει μια κόρη, τη Sabina

«... η πιο κλασική μπαλαρίνα του σχήματος, ένα είδος Μάτα Χάρι του Βορρά, με την τελειότητα των γραμμών και τη λάμψη που θαμπώνουν όλους του άντρες»

The Sunday Times

σχετικά με την Daria Klimentová

Daria Klimentová

Dmitri GRUZDYEV

Πρώτος Χορευτής

ΤΟΠΟΣ ΓΕΝΝΗΣΗΣ

Αγία Πετρούπολη, Ρωσία

ΣΠΟΥΔΕΣ

Ακαδημία Μπαλέτου Vaganova

ΠΡΟΠΟΥΜΕΝΑ ΣΧΗΜΑΤΑ

Μπαλέτα Kirov

ΕΘΝΙΚΟ ΜΠΑΛΕΤΟ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Πρώτη συμμετοχή το 1993

ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΙ ΡΟΛΟΙ

Albrecht στην *Giselle*, Solor στην *La bayadère*

ΣΠΟΥΔΑΙΚΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΚΑΡΙΕΡΑΣ ΤΟΥ

Η συνεργασία του με τους Glen Tetley και Natalia Makarova και η συνάντησή του με τους Mikhail Baryshnikov και Rudolf Nureyev

ΑΛΛΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Πρώτο βραβείο στον Πρώτο Διαγωνισμό Μπαλέτου Vaganova (1988)

ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Έχει αποκτήσει δυο παιδιά με την πρώην χορεύτρια, Sarah Arnott

«Ο Απόλλων του Balanchine ήταν εντυπωσιακός, με τον Dmitri Gruzdyev να υπνωτίζει το κοινό ερμηνεύοντας την έπιβλητη και ναρκισσιστική θεότητα, όλος μύες που τεντώνονται και συγκρατημένη δύναμη»

The Guardian για τον Dmitri Gruzdyev

Dmitri GRUZDYEV

ESTEBAN BERLANGA
Σολίστας

ΤΟΠΟΣ ΓΕΝΝΗΣΗΣ
Albacete, Ισπανία

ΗΛΙΚΙΑ ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΞΕΚΙΝΗΣΕ ΤΟ ΧΟΡΟ
9

ΣΠΟΥΔΕΣ
Επαγγελματικό Ωδείο Μουσικής και Χορού της Albacete
Βασιλικό Επαγγελματικό Ωδείο Χορού της Μαδρίτης

ΠΡΟΠΟΥΜΕΝΑ ΣΧΝΗΜΑΤΑ
Europa Danse, 2003 - 2005

ΕΘΝΙΚΟ ΜΠΑΛΕΤΟ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ
Πρώτη συμμετοχή το 2006, σολίστας από το 2009

ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΙ ΡΟΛΟΙ
Jardi Tancat, Nacho Duato
Paso Mezzo, Ohad Naharin
Sous Le Soleil Exactlyment, Tony Fabre

**ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΠΑΛΕΤΟΥ
ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ**

Three Preludes, A Million Kisses to my Skin

ΡΟΛΟΣ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΘΑ ΝΕΕΛΕ ΝΑ ΕΡΜΗΝΕΥΣΕΙ
Duato του Romansos

ΣΠΟΥΔΗΣ ΣΤΗΝ ΚΑΡΙΕΡΑΣ ΤΟΥ

*El Día de la Creación, Goyo Montero, ο Πρίγκιπας Siegfried στη Λίμνη των
Κύκνων στο London Coliseum και ο Des Grieux στην Μανόν του Kenneth
MacMillan*

ΑΛΛΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Πρώτο βραβείο στο διαγωνισμό της Castilla - La Mancha, το 2006.
Ρόλοι δημιουργημένοι από τον Goyo Montero *El Día de la Creación* και
Anacrusa

ESTEBAN BERLANGA

Jenna Lee

Σολίστας

ΤΟΠΟΣ ΓΕΝΝΗΣΗΣ

Weymouth, Ηνωμένο Βασίλειο

ΣΠΙΟΥΔΕΣ

Royal Ballet Lower School, Σχολή του Εθνικού Μπαλέτου της Αγγλίας

ΕΘΝΙΚΟ ΜΠΑΛΕΤΟ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Πρώτη συμμετοχή το 2002, κύρια καλλιτέχνης το 2007, σολίστας το 2008

ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΙ ΡΟΛΟΙ

Ντάμα Κούπα στην Αλίκη στη Χώρα των Θαυμάτων, Βασίλισσα των Γουΐλι στη
Giselle

ΣΠΙΔΗΛΙΚΕΣ ΣΥΓΜΕΣ ΤΗΣ ΚΑΡΙΕΡΑΣ ΤΗΣ

Η χορογραφία του *Ballet Rocks* για το Sky

ΑΛΛΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Στις χορογραφικές της δουλειές περιλαμβάνονται τα έργα *Signals* για το εργαστήρι του Εθνικού Μπαλέτου της Αγγλίας, το 2003, *Fleeting Moments* για την κεντρική εκδήλωση του τέλους της χρονιάς, το 2005, *Disappear* για το Harrods' Truly British Event, το 2005, *Ballet Rocks* για το Sky Artsworld, το 2006, *Michael* για το Harrods' Rocks Event, το 2007, *Rhapsody in Blue* για το *Summertime*, στο Royal Albert Hall, το 2008

ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΠΑΛΕΤΟΥ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Mavón

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΣΠΙΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΕΣ

Καταφέρνεις να πας στη Βαρκελώνη και στην Αθήνα, και βλέπεις όλον τον κόσμο

ΤΟ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΣΠΙΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΕΣ

Αναστατώνουν τον τρόπο που τρως και κοιμάσαι, και είναι μπελάς να μην αδειάζεις ποτέ τη βαλίτσα σου

Jenna Lee

Elena GLURDJIDZE

Πρίμα Μπαλαρίνα

ΤΟΠΟΣ ΓΕΝΝΗΣΗΣ

Τιφλίδα, Γεωργία

ΣΠΟΥΔΕΣ

Σχολή Χορογραφίας της Τιφλίδας

Ναζαρόνα Αγία Πετρούπολη

Ακαδημία Ρωσικού Μπαλέτου

ΠΡΟΠΟΥΜΕΝΑ ΣΧΗΜΑΤΑ

Ρωσικό Μπαλέτο, Αγία Πετρούπολη

Θέατρο Κρατικής Ακαδημίας Μπαλέτου, Αγία Πετρούπολη

Μπαλέτο του Konstantin Tatchkin, Αγ. Πετρούπολη

ΕΘΝΙΚΟ ΜΠΑΛΕΤΟ ΤΗΣ ΑΓΛΙΑΣ

Πρώτη συμμετοχή το 2002, κύρια χορεύτρια, πρίμα μπαλαρίνα το 2007

ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΙ ΡΟΛΟΙ

Giselle στην Giselle, Kitri στο Don Κικώτη, Aurora στην Ωραία Κοιμωμένη, Mavón στην Mavón

ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΠΑΛΕΤΟΥ ΤΗΣ ΑΓΛΙΑΣ

Mavón

ΣΠΟΥΔΑΙΚΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΚΑΡΙΕΡΑΣ ΤΗΣ

Η δημιουργία των ρόλων της Μικρής Τσιγγάνας στην Βασίλισσα του Χιονιού του Michael Corder και της Virginia στο The Canterville Ghost, η ερμηνεία στο It's Only Pain της Katie Melua, και η εμφάνισή της στην παραγωγή της BBC The Impressionists

ΑΛΛΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Απέσπασε το βραβείο Καλύτερης Χορεύτριας το 2007 και 2008 στο Ballet.co.uk Audience Poll, απέσπασε το βραβείο Best Partner στον 7ο διαγωνισμό Perm Open Competition (2002), απέσπασε το πρώτο βραβείο στον 8ο Διεθνή διαγωνισμό Σολιστών του Παρισιού (1998)

ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Είναι παντρεμένη και έχει ένα γιο, τον Alexander Abashidze

ΓΛΩΣΣΕΣ

Γεωργιανά, ρωσικά και αγγλικά

ΚΑΛΛΙΤΕΡΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΣΥΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΣ

Το να φέρνει το μπαλέτο σε διάφορες περιοχές του Ήνωμένου Βασιλείου και να διαπιστώνει πόσο χαρούμενους κάνει τους ανθρώπους. Τα ταξίδια πέρα από τη Μάχη, καθώς αγαπά τους διαφορετικούς πολιτισμούς

ΧΕΙΡΟΤΕΡΟ ΚΟΜΜΑΤΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΩΝ

Το να είναι μακριά από την οικογένεια και το σπίτι της

ΗΛΙΚΙΑ ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΞΕΚΙΝΗΣΣΕ ΤΟ ΧΟΡΟ

7

«...Ο χορός της είναι τόσο αβίαστος, τονισμένος με τόση πρεμία και ακρίβεια που γίνεται αόρατος. Το μόνο που καταγράφει κανείς είναι η φευγαλέα ομορφιά της».

The Observer για την Elena Glurdjidzé

Elena GLURDJIDZE

Gavin Sutherland

Μουσικός Διευθυντής

ΓΕΝΝΗΣΗ

Στην Κομπεία Durham, Αγγλία

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Πανεπιστήμιο του Huddersfield. Έλαβε το πυχί καθώς και το μεταπυχιακό του στη διεύθυνση ορχήστρας, ενορχήστρωση και πιάνο. Βραβείο Kruczynski στο Πιάνο και Βραβείο Davidson για τη διάκριση που συνεισέφερε στο θεσμό

ΜΕΤΑΞΕУ ΤΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΟΥ

Μπαλέτο Northern Ballet Theatre, Βασιλικό Θέατρο του Birmingham, Βασιλικό Θέατρο της Νέας Ζηλανδίας, Βασιλικό Μπαλέτο Sinfonia, Βασιλική Φιλαρμονική Ορχήστρα, Φιλαρμονική Ορχήστρα του Δήμου της Πράγας, Ορχήστρα BBC Concert Orchestra, Συμφωνική Ορχήστρα του Bournemouth, Münchner Rundfunkorchester (Μόναχο). Σήμερα, είναι κύριος Διευθυντής Ορχήστρας της Αυστραλιανής Φιλαρμονικής Ορχήστρας

ΑΛΛΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Έχει πχογραφήσει περισσότερα από 75 cds, έχει πραγματοποιήσει εκπομπές σε όλο τον κόσμο, και διευθύνει τακτικά το *Friday Night is Music Night* για το Radio 2 της BBC. Το μιούζικαλ του *Little Women* ανέβηκε επί δύο σεζόν στο Λονδίνο, ενώ μεγάλη ζήτηση έχουν και οι άλλες του συνθέσεις και διασκευές. Πραγματοποιεί συχνά εμφανίσεις ως σολίστας πιάνου και σε κονσέρτα μουσικής δωματίου. Ανέλαβε τη θέση του Μουσικού Διευθυντή του Εθνικού Μπαλέτου της Αγγλίας (English National Ballet) τον Ιούνιο του 2008

Gavin Sutherland

H Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι ένα από τα δύο σημαντικότερα συμφωνικά σχήματα της Ελλάδας. Το ρεπερτόριο που περιλαμβάνεται στο πρόγραμμά της, ξεκινά από τη μουσική μπαρόκ και φθάνει μέχρι τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 21ου αιώνα.

Ιδρύθηκε το 1959 από τον έλληνα μουσουργό Σόλωνα Μιχαηλίδη και κρατικοποιήθηκε το 1966. Πολλοί και σημαντικοί έλληνες καλλιτέχνες ανέλαβαν τη διευθυντική «σκυτάλη» της. Πρώτος ο ιδρυτής της και στη συνέχεια ο Γεώργιος Θυμής, ο Άλκης Μπαλτάς, ο Κάρολος Τρικολίδης, ο Κοσμάς Γαλιλαίας, ο Κωνσταντίνος Πατσαλίδης, ο Λεωνίδας Καβάκος και ο Μίκης Μιχαηλίδης. Σήμερα ο αριθμός των μελών της ορχήστρας ανέρχεται στους εκατόν είκοσι περίπου μουσικούς, με διευθυντή τον αρχιμουσικό Μύρωνα Μιχαηλίδη.

Πέρα από τις τακτικές συμφωνικές της συναυλίες, καλύπτει ένα ευρύ φάσμα καινοτόμων καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων, πραγματοποιώντας τακτικά πραστάσεις όπερας, μπαλέτου, με συνοδεία βαθούς κινηματογράφου κλπ., δραστηριότητες που έχουν προσελκύσει νέο κοινό στην ορχήστρα κατά τα τελευταία χρόνια. Στο πλαίσιο της διαμόρφωσης του μελλοντικού φιλόμουσου κοινού εντάσσεται η έντονη δραστηριότητά της με εκπαιδευτικές συναυλίες για παιδιά, νέους και όλη την οικογένεια.

Ένας από τους βασικούς στόχους της ορχήστρας είναι η προβολή της ελληνικής μουσικής παρακαταθήκης με την παρουσίαση πολλών πρώτων εκτελέσεων πανελλήνιων και παγκοσμίων. Στο ίδιο πλαίσιο εντάσσεται και η πρώθηση νέων καλλιτεχνών, πολλοί από τους οποίους σήμερα είναι καταξιωμένοι στην ελληνική και διεθνή μουσική σκηνή. Πρωτοπορεί στον ελληνικό μουσικό χώρο και πχογραφεί με διεθνούς κύρους διασκορπικές εταιρείες, όπως η «Bis» και η «Naxos». Στις πρόσφατές παραγωγές της εντάσσονται η πχογράφηση των Κοντσέρτων αρ. 3 και 4 του Μπετόβεν με σολίστα τον Aldo Ciccolini («Emi Classics») και η παγκόσμια πρώτη πχογράφηση έργων του ιταλού συνθέτη Ildebrando Pizzetti («Naxos»).

Στον κατάλογο των ελλήνων και ξένων αρχιμουσικών και σολίστ που έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ. συμπεριλαμβάνεται ένας μεγάλος αριθμός διάσημων προ-

σωπικοπίτων: P. Domingo, J. Carreras, L. Pavarotti, S. Mintz, A. Khatchaturian, M. Rostropovich, Y. Horenstein, E. Kurtz, Y. Simonov, Οδ. Δημητριάδης, C. Mandeal, N. Gutman, M. Maisky, K. Κατσαρής, Λ. Κοβάκος, V. Ashkenazy, P. Badura - Skoda, N. Magalov, L. Kogan, R. Ricci, V. Tretjakov, V. Spinakov, L. Berman, P. Fournier, B. L. Gelber, W. Nelson, K. Πασχάλης, Δ. Σγούρος, M. Τίριμο, Θ. Κερκέζος, κ.ά.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποιεί τις συναυλίες της στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης. Πέρα από τη συχνή και συστηματική παρουσία της σε πόλεις ολόκληρης της Βόρειας Ελλάδας, περιοδεύει σε όλο τον ελλαδικό χώρο. Εμφανίζεται επισίως στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και συμπράττει στα σημαντικότερα φεστιβάλ τόσο της χώρας όσο και του εξωτερικού (Φεστιβάλ Αθηνών - Ηρώδειο, Δημήτρια, Φιλίππων, Διεθνές Φεστιβάλ «Κύπρια» - Κύπρος, International Festival Zino Francescatti - Μασσαλία, Φεστιβάλ Eclectic-Baléνθια, κ.ά.).

Το Φεβρουάριο του 2007 η παραγωγή της Κ.Ο.Θ. «Impressions for saxophone and orchestra», με σολίστα τον Θεόδωρο Κερκέζο, απέσπασε το βραβείο ποιοτικής δισκογραφίας Pizzicato «Supersonic» και προτάθηκε από τη «NAXOS» για δύο υποψηφιότητες βραβείων «Grammy».

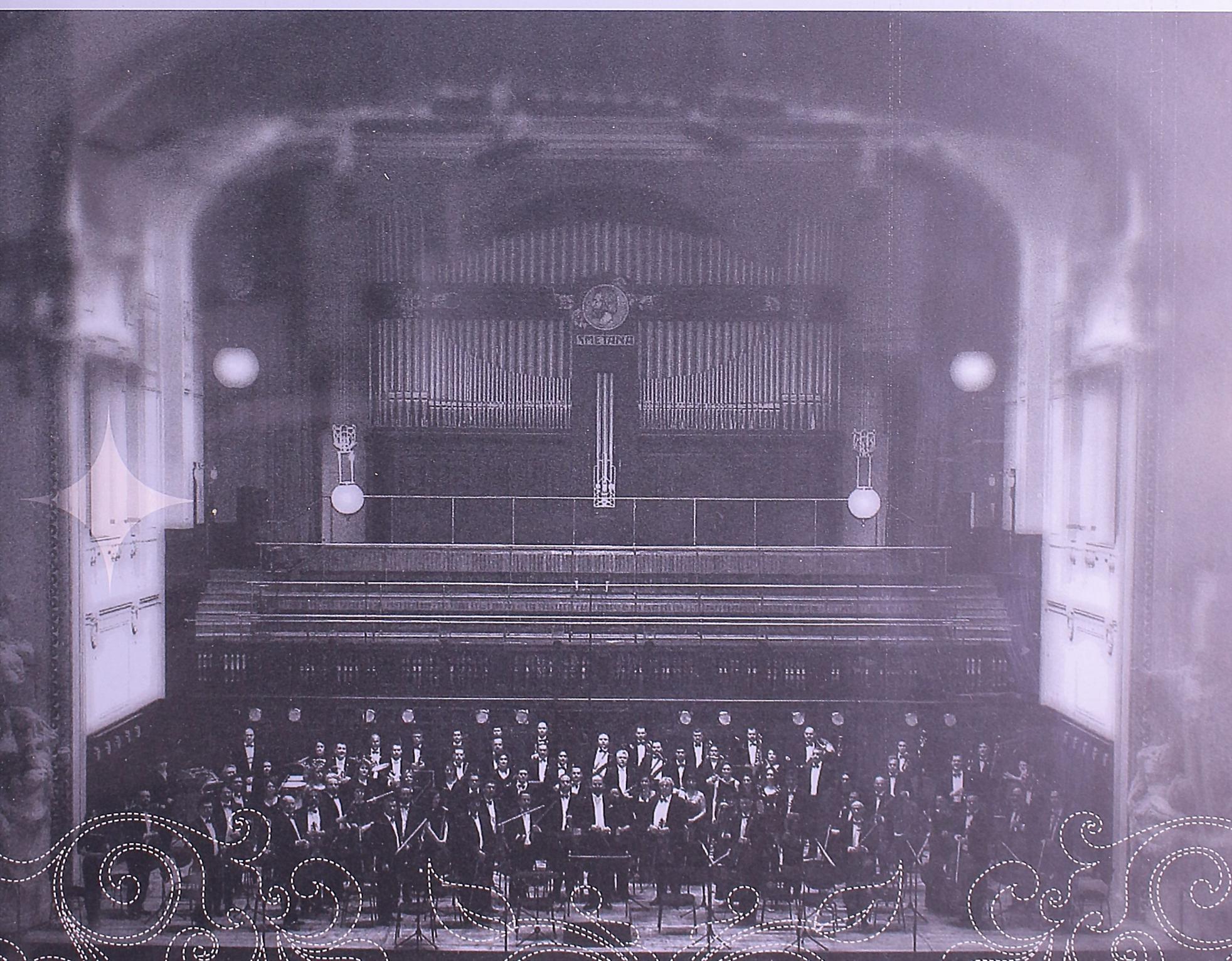
Το Δεκέμβριο του 2007 πραγματοποίησε μια ιστορική συναυλία στην Αίθουσα Συναυλιών της Απαγορευμένης Πόλης του Πεκίνου, αφιερωμένη στο N. Καζαντζάκη, στο πλαίσιο του πολιτιστικού έτους της Ελλάδας στην Κίνα.

Τον Ιούνιο του 2008 κυκλοφόρησε στη διεθνή αγορά το νέο cd της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης με έργα του N. Σκαλκώτα, σε συνεργασία με τη δισκογραφική εταιρεία «Bis», το οποίο περιλαμβάνει και πρώτες παγκόσμιες πχογραφήσεις. Επίσης, τον Απρίλιο του 2009 κυκλοφόρησε το τρίτο cd της ορχήστρας με έργα του Ildebrando Pizzetti από την εταιρεία «Naxos».

Τον Απρίλιο του 2009 η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποίησε μια ιστορική εμφάνιση στην αίθουσα Smetana Hall της τσεχικής πρωτεύουσας, συμπράττοντας με τη Φιλαρμονική Χορωδία της Πράγας και ερμηνεύοντας το Requiem του G. Verdi. Το φθινόπωρο θα εμφανιστεί στις πόλεις Φλωρεντία και Λιβόρνο της Ιταλίας.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ της ΚΟΘ

- ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Μύρων Μιχαπλίδης

Α' ΒΙΟΛΙΑ

- ΕΞΑΡΧΟΝΤΕΣ
Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσάμογλου
- ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Α'
Μίκης Μιχαπλίδης
Γιώργος Πετρόπουλος
Θεόδωρος Πατσαλίδης
- ΤΥΤΤΙ
Μαρία Δρούγου
Μαρία Σουέρεφ
Ευάγγελος Παπαδημήτρης
Εύη Δελφινοπούλου
Κρυστάλλης Αρχοντής
Γιώργος Κανδυλίδης
Ανδρέας Παπανικολάου
Γκρέτα Παπά
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Γιώργος Γαρυφαλλάς
Έκτορας Λάππας
Στράτος Κακάμπουρας

Β' ΒΙΟΛΙΑ

- ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Α'
Ανθούλα Τζίμα
- ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Β'
Αλκέτας Τζιαφέρης
Ντέιβιντ - Αλεξάντερ Μπόγκοραντ
- ΤΥΤΤΙ
Μίμης Τοπσίδης
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ

Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού
Γιώργος Κουγιουμτζόγλου
Μικέλ Μιχαπλίδης
Ίγκορ Σελαλμαζίδης
Ίγγα Συμονίδου
Αναστασία Μισυρλή
Νίκος Τσανακάς
Ιρένη Τοπούρια

ΒΙΟΛΕΣ

- ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Α'
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά
- ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Β'
Αντώνης Πορίκης
Αλεξάνδρα Βόλτση
- ΤΥΤΤΙ
Φελίτσια Ποπίκα
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μπτροπούλου
Βιολέτα Θεοδωρίδου
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Παύλος Μεταξάς
Θανάσης Σουργκούνης

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

- ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Α'
Βασίλης Σαΐτης
Απόστολος Χανδράκης
Ντμίτρι Γκουντίμοβ
- ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Β'
Νίκος Κουκής

Λίλα Μανώλα

- ΤΥΤΤΙ
Ανθούλα Κοντογιαννάκη
Γεώργιος Μανώλας
Βίκτωρ Δάβαρης
Δημήτρης Πολυζωίδης
Γιάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας
Μαρία Ανισέγκου
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου
Ζόραν Στέπιτς

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

- ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Α'
Γιώργος Γράλιστας
Χαράλαμπος Χειμαρίος
- ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Β'
Γιάννης Χατζής
Ηρακλής Σουμελίδης
- ΤΥΤΤΙ
Ελένη Μπουλασίκη
Ειρήνη Παντελίδου
Λεωνίδας Κυρίδης
Μιχάλης Σαπουντζής
Πιώργος Πολυχρονιάδης

ΦΛΑΟΥΤΑ

- ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Α'
Νικολός Δημόπουλος
Όθωνας Γκόγκας
- ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Β'
Γιάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή
- ΤΥΤΤΙ
Νίκος Κουκής

ΟΜΠΟΣ

- ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Α’
Δημήτρης Καλπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος
- ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Β’
Γάννης Τσόγιας - Ραζάκοβ
Κωνσταντίνος Χασιώτης
Ντάριο Σαρτόρι
- ΤΥΤΤΙ
Θωμάς Μητριζάκης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

- ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Α’
Κοσμάς Παπαδόπουλος
Χρήστος Γρανίδης
- ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Β’
Πόλλα Σμιθ - Διαμαντή
Αλέξανδρος Σταυρίδης
- ΤΥΤΤΙ
Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

- ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Α’
Βασίλης Ζαρόγκας
Γιώργος Πολίτης
- ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Β’
Κώστας Βαβάλας
Μαρία Πουλιούδη
- ΤΥΤΤΙ
Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

- ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Α’
Τραϊανός Ελευθεριάδης

- ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Β’
Βασίλης Βραδέλης
Παντελής Φεΐζό
- ΤΥΤΤΙ
Δημήτρης Δεσποτόπουλος

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

- ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Α’
Σπύρος Παπαδόπουλος
Γρηγόρης Νέτσκας
- ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Β’
Γιώργος Λασκαρίδης
- ΤΥΤΤΙ
Δημήτρης Κουρατζίνος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΔΑ

- ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Α’
Φιλήμων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντώνες
- ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Β’
Φώτης Δράκος
Γιώργος Κόκκορας
- ΤΥΤΤΙ
Ευάγγελος Μπαλτάς

ΤΟΥΜΠΑ

- ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Β’
Γιώργος Τηνιακούδης
Παύλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

- ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Α’
Δημήτρης Βίττης

- Μαρία - Μαργαρίτα Κουρτπαρασίδου
Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ

ΚΡΟΥΣΤΑ

- ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Β’
Κώστας Χανής
- ΤΥΤΤΙ
Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Ντέλια Μιχαηλίδου

ΑΡΠΑ

- ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Α’
Κατερίνα Γίμα

ΠΙΑΝΟ

- ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Α’
Μαριλένα Λιακοπούλου

*Οι μόνιμοι μουσικοί της Κ.Ο.Θ.
αναφέρονται με σειρά αρχαιότητας*

- ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.
Ελένη Μπουλασίκη
- ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΕΦΟΡΟΥ
Γιώργος Μανώλας
- ΒΟΠΘΟΣ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΕΦΟΡΟΥ
Ζόραν Στέπιτς
- ΦΡΟΝΤΙΣΤΕΣ Κ.Ο.Θ.
Πέτρος Γιάντσης
Γιώργος Νιμπής

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕΓΑΡΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

• ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Αλέξανδρος Μπακατσέλος

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γεώργιος Πενέλης

ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Στέλιος Νέστωρ

ΤΑΜΙΑΣ

Παναγιώτης Δέντσορας

ΜΕΛΠ

Παρασκευάς Αρβανιτάκης
Στυλιανή Γκράτζιου
Χρήστος Λαμπράκης
Μύρων Μίχαλίδης
Ιωάννης Μπουτάρης
Κωνσταντίνος Πυλαρινός

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ»

• ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κωνσταντίνος Πυλαρινός

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γεώργιος Ακκάς

ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Τερέζα Βαλαλά

ΤΑΜΙΑΣ

Θωμάς Τρικούκης

ΜΕΛΠ

Γεώργιος Αθανασιάδης
Παντελής Κωνσταντινίδης
Χρήστος Λαμπράκης
Αλέξανδρος Μπακατσέλος
Στέλιος Νέστωρ
Δημήτριος Παντερμαλής
Δημήτριος Ψωινός

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

Μηλίτσα Χασάπη

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

Νίκος Αθηναίος

ΤΕΧΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

Απόστολος Ανδριάς

Κραπκη ορχοστρα θεσσαλονικης

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΡΑΠΚΗΣ

ΟΡΧΟΣΤΡΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μύρων Μιχαηλίδης

• ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΔΙΛΙΩΝ

(Ε.Ι.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Βασίλης Γάκης

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κωνσταντίνος Καλαϊτζής

ΜΕΛΑΠ

Θεοφάνης Καραγιώργος

Χρυσάνθη Αραπάκη

Ευσταθία Μαυρίδου-Γκουτζίκα

ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΥΘΟΠΟΙΙΑ
(επί Προεδρίας Μνά Τάνες)

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ
(επί Διοικήσεως Θεόδωρου Καρατζά)

ΑΚΤΗ MUPINAS
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ
(επί Προεδρίας Ιωάννη Στουρνάρα)

ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ

Μαργαρίτα Γελβάρη

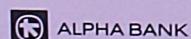
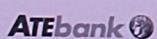
ΜΕΓΑΛΟΙ ΔΩΡΠΤΕΣ

Βικτωρία Κ. Πυλαρινόύ
Σάκης και Μαργαρίτα Αθανασιάδην

ΕΚΔΟΣΩΝ Ο.Μ.Μ.Θ.

• ΤΜΠΜΔ ΠΡΟΒΟΛΩΝ, ΠΙΩΛΙΣΕΩΝ ΚΑΙ
ΔΠΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΣΕΩΝ
ΚΕΙΜΕΝΑ
Κλημεντίνη Βουνελάκη
ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ
Κριστίν Κούρεμαν
Έφη Καλλιφατίδου
ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΩΝ
Μαρία Καβάλα
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ
dolphins // communication design
ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Μ. ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗ Α.Ε.

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΤΟΥΣ

Dewar's
12

fena.

fenafresh

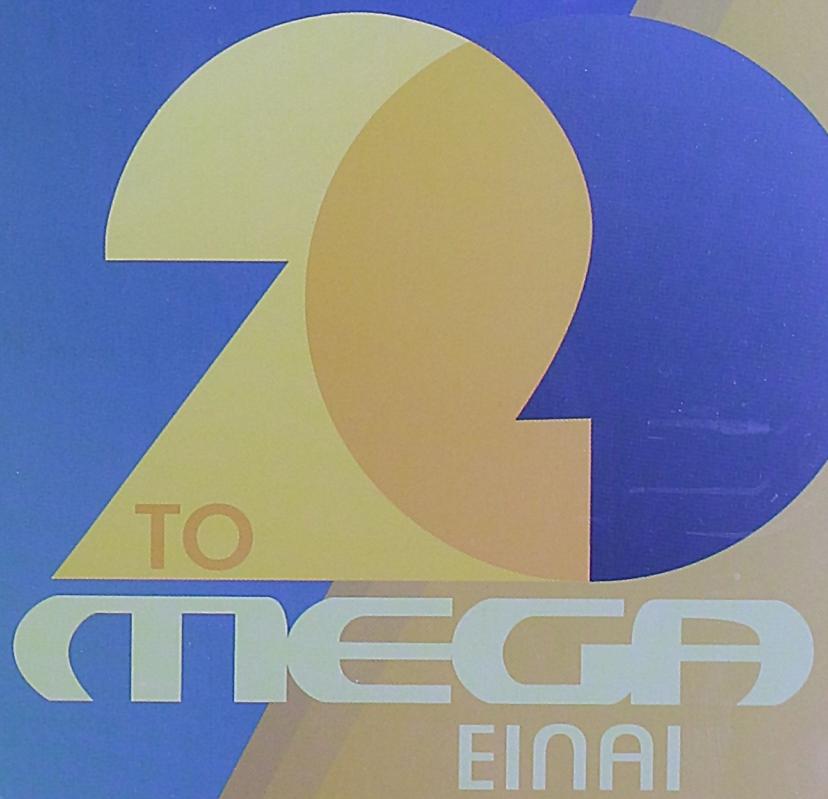
BOUTARI
ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ

MARTINI

BACARDI

SONY

Η λέξη BACARDI και η Νυκτερίδα είναι σήματα κατοχυρωμένα από τη BACARDI & COMPANY LIMITED. | Οι λέξεις Martini και M&R είναι σήματα κατοχυρωμένα. | Οι λέξεις DEWAR'S, WHITE LABEL και HIGHLADER είναι σήματα κατοχυρωμένα.

To **MEGA** είναι 20
και γιορτάζει!

25ης Μαρτίου & Παραλία | www.tch.gr